

КОЛЕДЕНЪ ДАРЪ

На земята бѣше слѣзълъ пратеникътъ на дѣдо Коледа — единъ ангелъ, цѣлъ въ бѣло и съ бѣли крила.

Бѣше тъмна нощъ. Леденъ вихъръ превиваше голитѣ клони на дърветата, блъскаше вратитѣ и прозорцитѣ и смразяваше всичко по своя пжтъ.

Но на бѣлия ангелъ не бѣше студено.

Самъ въ нощта и срѣдъ вихъра, той вървѣше по снѣжнитѣ пжтища и си мислѣше, кжде ще намѣри най-доброто дете въ свѣта, за да му поднесе най-хубавия даръ на дѣдо Коледа.

— Ако не намѣришъ най-доброто дете въ свѣта, ти ще останешъ безъ криле и вече нѣма да се върнешъ въ моя дворецъ!

Така му бѣше казалъ бѣловласиятъ старецъ и го изпрати на земята.

До Коледа оставаха още три дни и три нощи.

— Кога ще обиколя този голѣмъ свѣтъ и кжде ще намѣря най-доброто дете? — съ тревога се питаше ангелътъ и продължаваше да върви срѣдъ дълбокия снѣгъ.

Не следъ дълго време предъ него се изпрѣчи единъ голѣмъ градъ. Той бѣше облѣнъ въ свѣтлина. Само въ крайнитѣ квартали бѣше тъмно. Ангелътъ влѣзе въ града и спрѣ предъ вратитѣ на една малка и прихлупена кжца. Тамъ свѣтѣше само едно прозорче. Той надникна презъ прозорчето и това, което видѣ, го развълнува. Въ малката стаичка, на голъ одъръ, лежеше и глухо стенѣше едно дете. Близу до него, измжчена и бледна, стоеше будна неговата майка.

— Ако не бѣше далъ горната си дреха на другарчето си и, ако съ спечеленитѣ си пари вмѣсто житни зрънца за враб-